

Скажи мені, Дніпре

Микола Вінграновський

Скажи мені, Дніпре, в якому стражданні,
Із серця якого народжений ти?
Скажи мені, Дніпре, в яким сподіванні,
З якої упав на степи висоти?

Чи, може, скорившись клекочучій силі,
На землю упав лютувать, і стогнать,
І чорним вітрам дарувати хвилі,
Щоб клопоту з ними й зажури не мать?

Чи, може, упав ти на груди століттям
У водах своїх освятити час?
Та сонце твоє узялось верховіттям,
І стогону твого напився Тарас...

Чим далі у вічність, тим в юність далі,
Тим вище Тарас над тобою стає,
І, повен минулих надій і печалі,
Сьогодні він серце тобі віддає...

Клекочучий Дніпре! В якому народі,
В якому народі народжений ти?
Немеркнучий Дніпре! В яким переброді
Народ переходить в майбутні світи?..

Ти в мого народу течеш біля мрії,
Течеш біля серця безсмертям своїм,
Скажи ж мені, Дніпре, які вітровії
Все кличуть тебе крізь степи та гаї?..